

ПРОТОКОЛ

№ 67

гр. Пловдив, 08.02.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Михаела Хр. Буюклиева

Членове: Надежда Ив. Желязкова
Каличкова
Галина Гр. Арнаудова

при участието на секретаря Нели Б. Богданова
и прокурора С. К. Ч.

Сложи за разглеждане докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Въззивно частно наказателно дело № 20245000600058 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Обвиняемият Н. Н. К. се явява лично и с **адв. Б.**, служебно назначена в ДП като защитник на обвиняемия.

За Апелативна прокуратура се явява **прокурор Ч.**

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. Б.: Да се даде ход на делото.

Обвиняемият К.: Да се даде ход на делото.

Съдът, след съвещание, намира, че няма процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА се делото с прочитане на частната жалба на адв. Б. – служебен защитник на обвиняемия Н. Н. К., срещу определението на Окръжен съд – Пловдив, постановено по ЧНД № 279/2024 г. по описа на същия съд, с което спрямо обв. К. е взета мярка за неотклонение **ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА**. Съдебният акт се атакува като неправилен и незаконосъобразен, иска се неговата отмяна и определяне на по-лека мярка за

неотклонение по отношение на обвиняемия К..

На страните **се разясниха** правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

Прокурорът: Нямам искания по доказателствата. Не правя отводи.

Адв. Б.: Поддържам изцяло подадената жалба. Нямам искания по доказателствата. Не правя отводи.

Обвиняемият К.: Не възразявам този състав да гледа делото. Поддържам жалбата на защитника си. Нямам доказателства.

Съдът, след съвещание и с оглед изявленията на страните, намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да се даде ход на съдебните прения, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Прокурорът: Уважаеми апелативни съдии! Считам, че жалбата на адв. Б. срещу определението на Окръжния съд, с което е взета най- тежката мярка за неотклонение спрямо обв. К., е неоснователна и като такава моля да я оставите без уважение. Изключително правилно и законосъобразно първоинстанционният съд е преценил, че са налице всички законови изисквания по чл. 63 ал. 1 НПК за вземане на най-тежката мярка за неотклонение.

Безспорно, от събраните до момента доказателства може да се направи извод, че е налице обосновано предположение - както за авторството, така и за деянието по чл. 199 ал. 1 т. 4, за което е привлечен като обвиняем.

Свидетелството му за съдимост плюс квалификацията „опасен рецидив“ не оборват законовата презумпция по чл. 62 НК и затова считам, че тази опасност е реална, а не хипотетична. Безспорно за престъплението по чл. 199 е предвидено наказание лишаване от свобода и същото е тежко умишлено престъпление. В никакъв случай изложеното в жалбата на адвоката, че мярката е репресия, не отговаря на обективните дадености по делото. Затова ще ви моля да я оставите без уважение и потвърдите взетата на най-тежка мярка за неотклонение спрямо обв. К..

Адв. Б.: Уважаеми апелативни съдии! Поддържам така подадената от нас жалба на посочените в нея основания. Искам да обърна внимание на две

предпоставки, които се изследват от съда при вземане на решението за налагане на мярка за неотклонение. Подзащитният ми има установен адрес – в гр. П., ул. В, **. На второ място, работи, макар и на частно, без трудов договор и налагане на по-лека мярка за неотклонение би му дала възможност да реализира доходи, с които да възстанови щетите, причинени от престъплението.

Не на последно място, съдействал е на органите на реда за разкриване на престъплението и, съответно, не би създавал пречки за правилното водене на процеса.

Затова моля да отмените така обжалваното от нас определение на ПОС и му наложите по-лека мярка - ПОДПИСКА, за да може той да възстанови причинените вреди.

Обвиняемият Н. Н. К. /за лична защита/: Съгласен съм с казаното от защитника ми.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ:

Обвиняемият Н. Н. К.: Искам по-лека мярка.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът, след тайно съвещание, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.64, ал.7 от НПК.

Образувано е по частна жалба на адв.Ек.Б., служебен защитник на Н. Н. К., обвиняем по досъдебно производство № **/****г. по описа на ** РУ при ОД на МВР П., срещу протоколно определение № 162/31.01.2024г. на Окръжен съд гр.Пловдив, постановено по ЧНД № 279/2024г. по описа на същия съд, с което е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обвиняемия.

В жалбата се излагат доводи, че не са налице кумулативните основания за определяне на мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обвиняемия К.. Прави се искане за отмяна на определението на първоинстанционния съд и вземане на по-лека мярка за неотклонение спрямо

последния.

В съдебно заседание защитникът на обвиняемия поддържа жалбата и изложените в нея съображения.

Обвиняемият К. се присъединява към казаното от неговия защитник и иска да му се наложи по-лека мярка за неотклонение.

Представителят на Апелативна прокуратура гр.Пловдив изразява становище, че жалбата е неоснователна, а атакуваният съдебен акт, като правилен и законосъобразен, следва да се потвърди.

Съдът, след като анализира доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, изложеното в жалбата и заявеното от страните, намира за установено следното:

Частната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок от надлежна страна в процеса. Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови определението си, Окръжен съд гр.Пловдив е приел, че в случая са налице основанията, визирани в чл.63 от НПК, за вземане мярка за неотклонение „задържане под стража” спрямо обвиняемия К..

Този извод се споделя изцяло от въззивния съд.

Правилно първоинстанционният съд е счел, че от събраните доказателства по делото може да се направи обосновано предположение за съпричастност на обвиняемия към деянието по чл.199, ал.1, т.4 вр. чл.198, ал.1 вр. чл.29, ал.1, б.„а“ и „б“ от НК, за което е привлечен към наказателна отговорност. В подкрепа на този извод са събраните гласни, писмени и веществени доказателства.

На следващо място, касае се за тежко умишлено престъпление по смисъла на чл.93, т.7 от НК, за което се предвижда наказание лишаване от свобода от пет до петнадесет години, както и конфискация.

Като се вземат предвид обстоятелствата, при които е осъществена вменената дейтелност, характерът на засегнатите обществени отношения, причиненият общественоопасен резултат, възрастта на пострадалата, въззивният съд също намира, че съществува реална опасност обвиняемият К. да извърши престъпление и да се укрие. Тази опасност се извлича и от съдебното му минало. Той е осъждан единадесет пъти за престъпления по

чл.194, чл.196, чл.198, чл.199, чл.354а, ал.3, т.1 от НК, за които са му налагани наказания лишаване от свобода, повече от една година, които е изтърпял ефективно. Последните наказания са изтърпени, съответно на 02.07.2023г. и на 20.12.2023г.

Няма постоянна работа. Наркотично зависим е.

На основание чл.63, ал.2, т.1 и т.2 от НПК, горната опасност се презюмира, тъй като му е повдигнато обвинение за престъпление, извършено при условията на опасен рецидив и с оглед предишните му осъждания, и не се оборва от доказателствата по делото.

Горните изводи не се опровергават от доводите на защитата за постоянен адрес на обвиняемия, тъй като известно време не е могъл да бъде намерен на него.

Тези за съдействие на органите на разследване биха имали значение при евентуално постановяване на осъдителна присъда и индивидуализация на наказанието.

С оглед фазата, на която се намира разследването, степента на обществена опасност на деянието и дееца, настоящата инстанция също намира, че целите визирани в чл.57 от НПК ще се постигнат само с мярка за неотклонение „задържане под стража“. Те не биха се постигнали с по-лека, каквото е становището на защитника на обвиняемия К..

Поради изложеното Пловдивският апелативен съд счита, че определението на Окръжен съд гр.Пловдив е законосъобразно и обосновано и като такова следва да се потвърди, а жалбата, като неоснователна, да се остави без уважение.

Воден от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 162/31.01.2024г. на Окръжен съд гр.Пловдив, постановено по ЧНД № 279/2024г. по описа на същия съд, с което спрямо **Н. Н. К.**, ЕГН *****, обвиняем по досъдебно производство № **/****г. по описа на ** РУ при ОД на МВР П., е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Определението е окончателно.

Протоколът изготвен в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 10:13 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____